

LEPURELE SI URSOALICA

O mușcătură în noapte

SCRISĂ DE
JULIAN GOUGH

ILUSTRATĂ DE
JIM FIELD

IEPURELE ȘI URSOAICA

O mușcătură în noapte

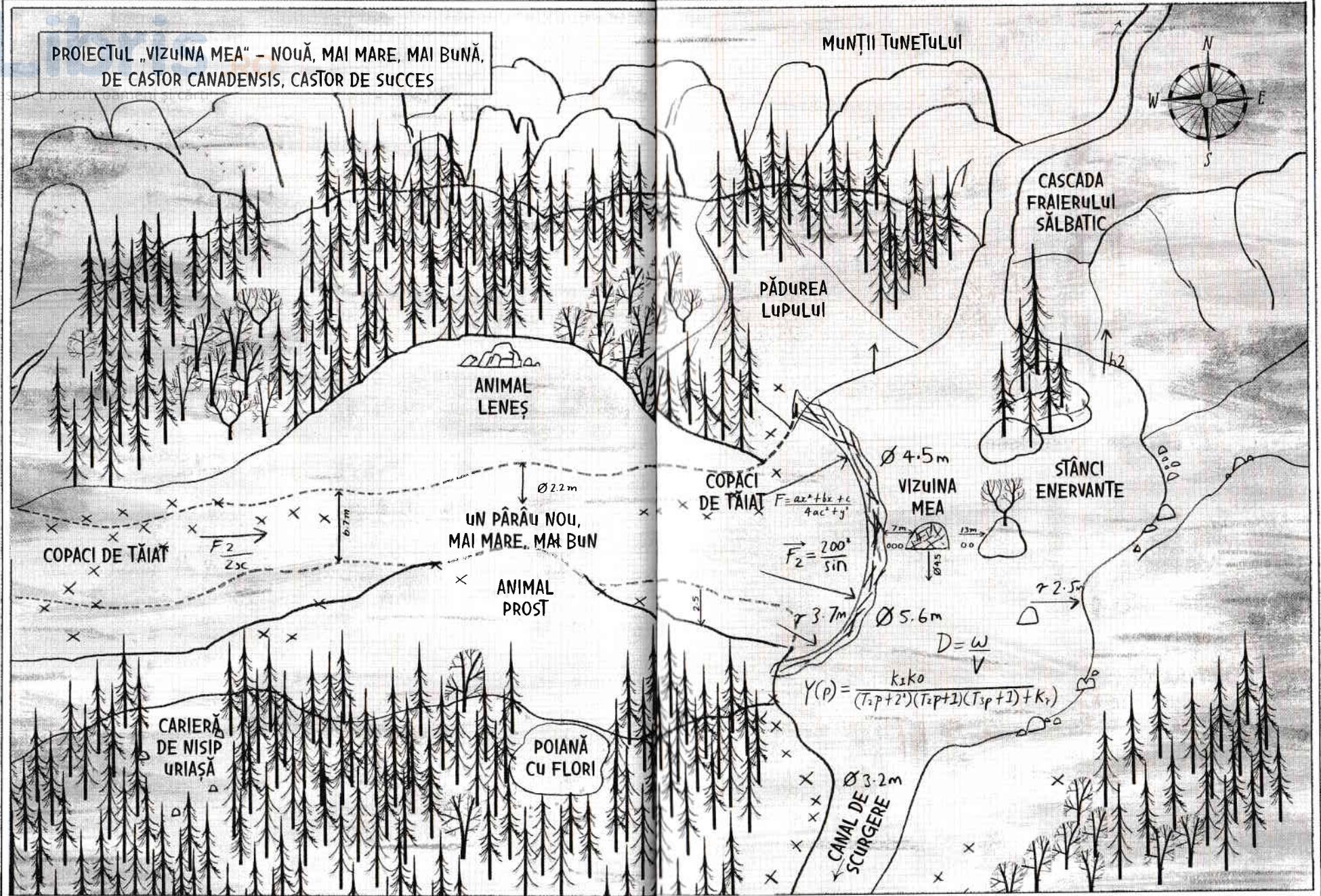
SCRISĂ DE
JULIAN GOUGH

ILUSTRATĂ DE
JIM FIELD

PROIECTUL „VIZUINA MEA” – NOUĂ, MAI MARE, MAI BUNĂ,
DE CASTOR CANADENSIS, CASTOR DE SUCCES

Respectă propria mea carte

Iepurele năvăli în peștera Ursoaicei.

- Ursoaico, unde se duc copacii

iarna? întrebă Iepurele.

- Copacii rămân fix unde sunt,

răspunse Ursoaica în timp ce căsca.

Te gândești la păsări. Păsările

zboară spre sud pentru iarnă.

- Ei bine, Ursoaico, cred că anul ăsta unii copaci zboară spre sud.

- Dar copaci nu pot zbura... cred, spuse Ursoaica.

Se chinuise să se scarpine, dis-de-dimineață, chiar pe mijlocul spinării.

- Ufff...! Poți să mă scarpini pe spate? Chiar acolo.

putu.

- Hmm. Asta e mai degrabă o gâdilitură, Iepure.

- E greu să ajung unde te mănâncă, prin toată blana asta a ta...

- Adevărat, spuse Ursoaica. Ei bine, îți mulțumesc că ai încercat. Am să mă duc și-am să mă scăpin singură de copacul meu pentru scăpinat.

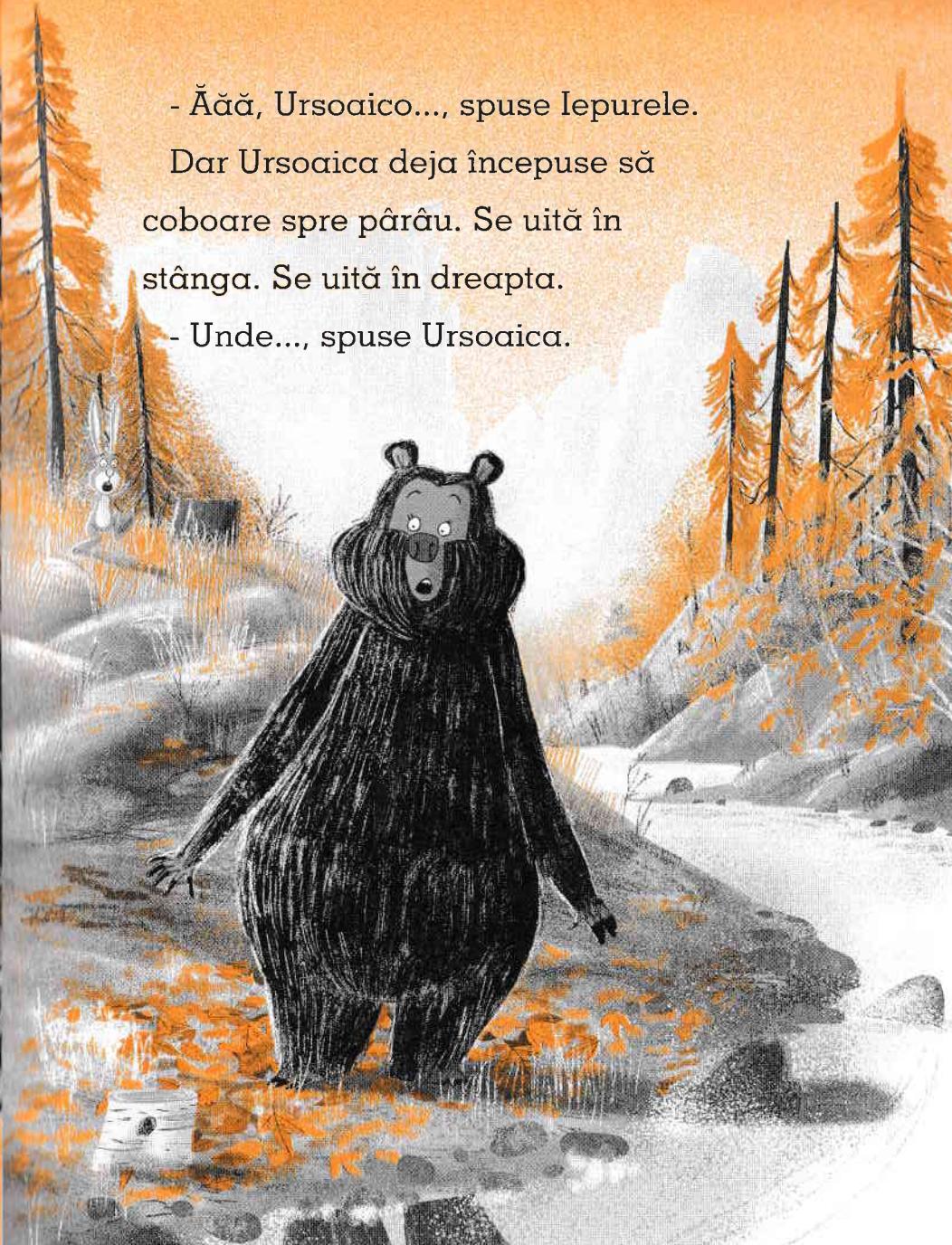
Mmmm... doar ce se gândi la asta și parcă o mâncă mai puțin.

- Ăăă, Ursoaico..., spuse Iepurele.

Dar Ursoaica deja începuse să coboare spre pârâu. Se uită în stânga. Se uită în dreapta.

- Unde..., spuse Ursoaica.

.RO - Astă încerc să-ți spun....
zise Iepurele, ajungând-o
din urmă.

- Unde e copacul meu de
scărpinat preferat?

- Zboară spre sud
pentru iarnă? întrebă
Iepurele.

Ursoaica se uită în
sus, spre cer, pentru orice
eventualitate.

- Nu...

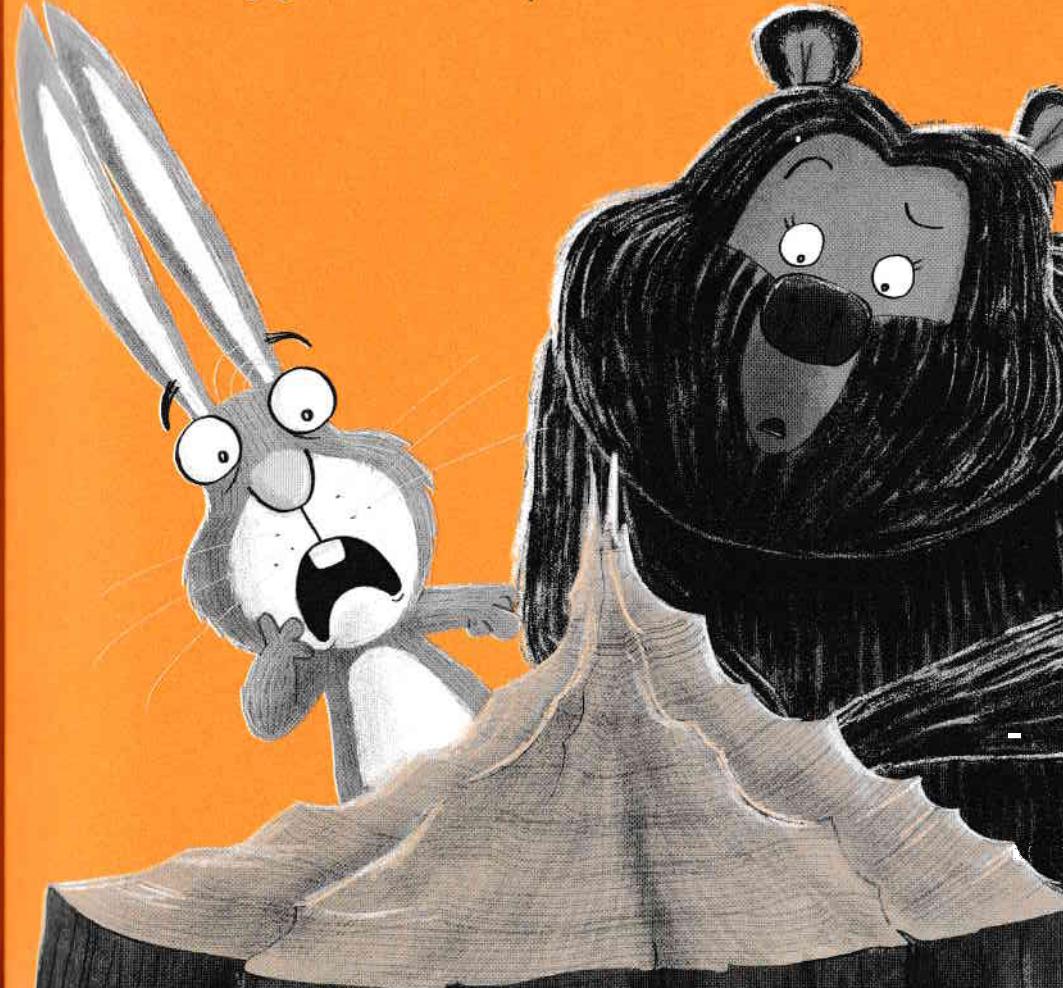
Apoi Iepurele văzu
ceva. Înghiți în sec
și arătă în jos.

Ursoaica se uită.

Acolo, unde fusese copacul ei de scărpinat,
era un ciot. Ursoaica se aplecă să se uite mai de
aproape. Era un ciot acoperit de urme de dinți.

Urme gigantice de dinți.

Iepurelui începură să-i tremure genunchii.

Respect pentru oameni și cărți
- Ceee... ceee... ce fel de Monstru feroce ar putea
să MĂNÂNCE un COPAC?

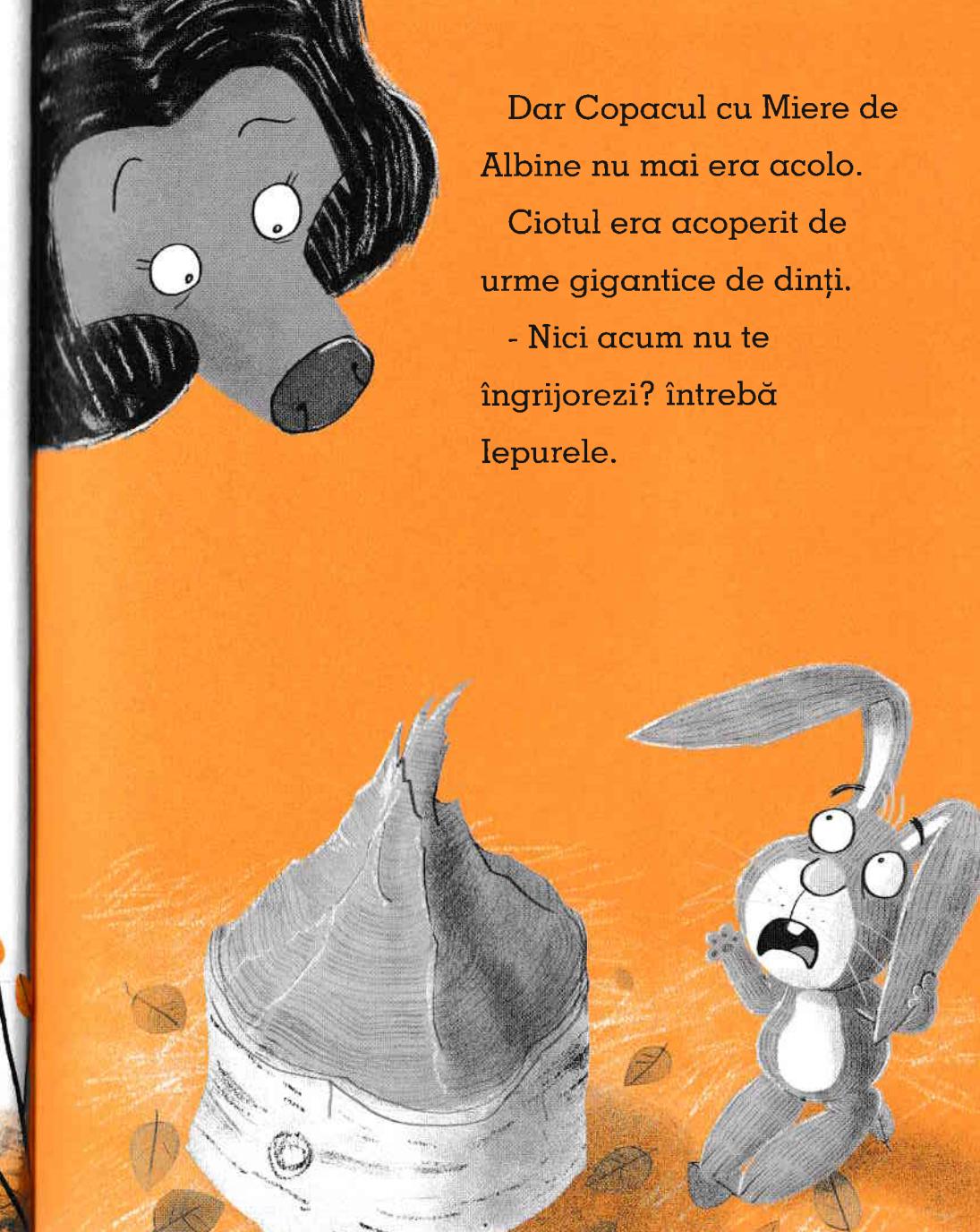
- Nu știu, spuse Ursoaica. Unul flămând? Mi-am
amintit, hai să luăm niște miere să punem pe
afine, pentru micul dejun.

- DE CE NU TE ÎNGRIJOREZI? strigă Iepurele.

- Pentru că îngrijorarea nu rezolvă lucruri, spuse
Ursoaica. Pe când un mic dejun, da.

Așa că Ursoaica și Iepurele plecară să caute
Copacul cu Miere de Albine.

Dar Copacul cu Miere de
Albine nu mai era acolo.

Ciotul era acoperit de
urme gigantice de dinți.

- Nici acum nu te
îngrijorezi? întrebă
Iepurele.